

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/88/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215011249
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7215011249.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. októbra 2018, v trestnej veci obžalovaného T. A., pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/102/2015 zo dňa 24.5.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp.zn. 4T/102/2015 zo dňa 24.5.2018 bol obžalovaný T. A. podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II sp.zn. 4Pv/508/14, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 4.8.2014 v čase okolo 15.00 hod. v K. N. L.. V. za potravunami H. chytil za ruku poškodenú mal. A. H., N.. XX.XX.XXXX a násillím ju ťahal do priestorov pod balkón obytného bloku na ulici V. Č.. XX M. K., kde jej vyzliekol nohavice ako aj nohavičky, ktoré mala na sebe, rovnako si vyzliekol svoje nohavice a potom ju chytil na intímnych miestach, za pohlavné orgány a strkal jej prsty do vagíny, pritom od poškodenej žiadal, aby ho aj ona chytala na intímnych miestach, tomuto konaniu sa poškodená bránila a snažila sa utiecť, avšak vtedy ju znova chytil za ruku a stiahol pod balkón, pričom v ďalšom konaní zabránila hliadka V. W. K.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol:

Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že jediným dôkazom, ktorý by mal usvedčovať obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, je výpoveď svedkyne- poškodenej A. H. a svedkyne Q. V., pričom tieto výpovede navzájom nekorešpondujú a nepodávajú ucelený obraz skutku tak, ako je uvedený v obžalobe.

Výpoveď poškodenej nie je vierohodným dôkazom, pretože v čase spáchania skutku bola pod vplyvom alkoholu a omamných látok. Súď poukázal na výpoveď matky poškodenej - A. X., ktorá sa vyjadrovala ku povahe poškodenej na hlavnom pojednávaní. Ďalej podľa názoru súdu svedkyňa Q. V. opakovane v priebehu hlavného pojednávania menila svoje výpovede. Ku svedeckým výpovediam zakročujúcich policajtov súď uviedol, že pokiaľ ide o samotný skutok, policajti nevedeli potvrdiť, že by medzi obžalovaným a poškodenou došlo k sexuálnym praktikám a obžalovaný sa jej dotýkal na intímnych miestach. Uviedli len, že ich našli sčasti obnažených.

V súvislosti s lekáorskými správami o zraneniach poškodenej v deň skutku je potrebné uviesť, že z nich nevyplývajú poranenia vonkajších pohlavných orgánov alebo nejaké iné stopy násilia na tele poškodenej.

V prospech obžalovaného podľa názoru súdu svedčí i skutočnosť, že podľa fotodokumentácie i svedeckých výpovedí sa javí vylúčeným, aby v priestore, v ktorom malo dôjsť ku skutku, obžalovaný konal (súčasne ležal na poškodenej, držal ju za ruky a vyzliekol ju) tak, ako to popisuje poškodená.

S vyššie uvedenými závermi súdu sa však prokurátor nestotožnil z nasledujúcich dôvodov :

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami majúcimi vplyv na hodnotenie dôkazov a dôvodí len skutočnosťami svedčiacimi v prospech obžalovaného a v tomto svetle hodnotí i vykonané dokazovanie.

Napriek záverom znaleckého posudku z odvetvie psychológie spracovaného na poškodenú, na ktoré sa odvoláva súd v napadnutom rozsudku, táto opísala v podstatných okolnostiach jej sexuálny kontakt s obžalovaným v priebehu konania konzistentne. Rovnako svedkyňa Q. V. v priebehu prípravného konania potvrdila násilné správanie obžalovaného voči poškodenej A. H., ktorá takto vypovedala i v úvode jej výsluchu na hlavnom pojednávaní, pričom zmeny v jej ďalšej výpovedi prokurátor v písomných dôvodoch odvolania vyhodnotil ako účelové.

Rovnako sa súd v napadnutom rozsudku podľa názoru prokurátora relevantne nevysporiadal s rozporom vo svedeckej výpovedi A. X. - matky poškodenej z prípravného konania a v jej výpovedi na hlavnom pojednávaní, pokiaľ ide o násilné správanie sa obžalovaného voči poškodenej.

Ďalej zo svedeckých výpovedí dvoch zakročujúcich príslušníkov mestskej polície, hoci títo neboli priamymi svedkami skutku, vyplýva, že na mieste jeho spáchania našli polonahých obžalovaného a poškodenú, pričom obžalovaný násilne bránil poškodenej, aby z miesta odišla. Súd vo svojom oslobodzujúcom rozsudku nevyhodnotil takto opísané správanie obžalovaného po príchode hliadky príslušníkov mestskej polície v nadväznosti na vyššie vykonané dôkazy.

Navyše súd sa v odôvodnení predmetného rozsudku nezaoberal a nevyhodnotil závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v zmysle ktorého bolo sexuálne správanie obžalovaného T. A. v čase spáchania skutku ovplyvnené požitím alkoholu s následným odbrzdením morálnych zábran a prejavom agresívneho správania.

Prokurátor preto v závere písomných dôvodoch odvolania navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Okresný súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom obžalovaného T. A., výsluchom maloletej poškodenej A. H., výsluchom svedkov Q. V., matky poškodenej A. X., príslušníkov policajnej hliadky svedkov J.. Q. Q. P. M. W.. Výsluchom znalkyne z odboru psychológie V.. R. R., ktorá znalecky vyšetrila obžalovaného a poškodenú. Prečítaním znaleckého posudku z odboru zdravotníctva odvetvie psychiatria č. XXX/XXXX znalcov V.. K. H. P. V.. J. V. K., ktorým bol znalecky vyšetrený obžalovaný. Prečítaním listinných dôkazov objektivizujúcich skutkový stav, konkrétne znaleckého posudku K.-Z. Ú. W. K. z odboru prírodovedného skúmania zápisnice o obhliadke miesta činu spolu s vykonanou fotodokumentáciou, zápisnicou o prehliadke tela, taktiež spolu s fotodokumentáciou, lekáorskou správou a opisom z registra trestov.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom konania vykonal všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods.12 Tr.por.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení, keďže tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a je nimi nepochybne preukázané, že skutok sa nestal.

Po preskúmaní obsahu jednotlivých dôkazov, ako aj dôkazov, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie a kde s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané, ktoré za pochybné a akými hodnotiacimi závermi sa riadil, aj krajský súd pri hodnotení týchto dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v zmysle „in dubio pro reo“ je v celom rozsahu namieste.

V nadväznosti na námietky uplatnené v odôvodnení odvolania prokurátora krajský súd dodáva:

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por., ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5, alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Nie je možné pri hodnotení dôkazov vychádzať len z tej časti výpovede poškodenej A. H., v ktorej usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku, pretože menovaná maloletá poškodená svoje tvrdenia o násilnom správaní sa obžalovaného T. A. na hlavnom pojednávaní menila a tieto zmeny výpovede nevysvetlila. V podstate už v závere svojej výpovede sa odmietla ďalej vyjadrovať. Aj podľa názoru krajského súdu tvrdenie poškodenej, že v priestore pod balkónom, ktorý bol asi 50 cm vysoký a kde sa nachádzal matrac, ju obžalovaný držiac za ruky zároveň vyzliekal, je málo pravdepodobné a nepravdivé. Taktiež maloletá poškodená vypovedala rozporne, keď na jednej strane tvrdila, že s obžalovaným išla pod balkón za účelom požívania alkoholu a na druhej strane uviedla, že ona alkohol nepila, nakoľko fetovala toluén. Zmätočne taktiež vypovedala ohľadom prítomnosti svojej kamarátky Q. V.Š. a inej osoby jej neznámej, ktorú v rámci svojej výpovede obžalovaný označil ako H..

Výpoveď svedkyne Q. V., ktorú prokurátor označil ako usvedčujúcu, krajský súd vyhodnotil ako zmätočnejšiu a nehodnovernejšiu, než výpoveď poškodenej A. H.. Svedkyňa Q. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že videla ako pod balkónom bola vyzlečená poškodená. Na začiatku výpovede tvrdila, že asi ju vyzliekol obžalovaný, neskôr tvrdila, že jej vyzliekol nohavice, pričom z vykonaného dokazovania z viacerých výsluchov vyplynulo, že mala na sebe šortky. Ďalej svedkyňa Q. V. uviedla, že ona zavolala na základe kriku poškodenej policajtov. Na druhej strane z výpovede príslušníkov polície, ktorí sa dostavili na miesto, vyplynulo, že vykonávali hliadku v kritickom čase na mieste skutku len náhodou. Zároveň svedkyňa Q. V. uviedla, že A. H. bola opitá a chytila obžalovaného za ruku s tým, že chcela ísť pod balkón spať a asi tam niečo robiť. V závere svojej výpovede na otázku, či videla, ako išiel obžalovaný s poškodenou pod balkón, odpovedala, že videla, ako sa chytili za ruku a išli pod balkón, kde sa obaja vyzliekali a asi robili sex, lebo kričali. Na ďalšiu otázku, že kde stála, a či odtiaľ videla, čo sa dialo pod balkónom, odpovedala, že ona nič nevidela, ale iba počula. Na základe týchto skutočností krajský súd vyhodnotil výpoveď svedkyne Q. V. ako nehodnovernú a nepravdivú.

Obžalovaný T. A. ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie skutku a uviedol, že s oboma dievčatami, t.j. s A. H. P. Q. V. sa stretol v meste, kde mu obe tvrdili, že majú viac ako 18 rokov a konkrétne poškodená A. H. uviedla, že môže piť aj fetovať. Kúpil im zmrzlinu, víno pre svojho kamaráta bezdomovca H. a dievčatám dal aj peniaze na jedlo, ktoré si kúpili, pričom Blažena si kúpila aj toluén. Spolu s ním odišli na H., kde pil víno, z čoho mu prišlo zle, lebo má problém s tlakom a išiel si ľahnúť na H. miesto pod balkón, kde si vyzliekol nohavice. Na to prišla za ním mal. A. H., ktorá sa stále smiala a hovorila, že s ním chce niečo mať. Medzi nimi k ničomu nedošlo, lebo smrdela od toluénu. Zhodne ako ostatní svedkovia, aj on popísal priestor pod balkónom, že bol taký nízky, že sa tam nedalo sedieť, len ležať.

K tvrdeniu prokurátora, že okresný súd vo svojom oslobodzujúcom rozsudku nevyhodnotil správanie obžalovaného po príchode hliadky polície, spočívajúce v násilnom bránení poškodenej A. H., aby spod balkóna odišla, krajský súd udáva, že ani jeden z príslušníkov polície, ktorí sa dostavili na miesto činu, nevypovedali o násilnom správaní obžalovaného.

Svedok J.. Q. Q., príslušník polície uviedol, že poškodená potom, ako ich spozorovali, sa snažila ísť vonku a obžalovaný „ju ako keby potiahol späť, nech nikam nejde“.

Rovnako vypovedal aj ďalší svedok policajt M. W., ktorí videl, že pod balkónom leží obžalovaný T. A., ktorý bol otočený chrbtom k stene a oproti nemu tvárou v tvár ležala poškodená mal. A. H.. Nepočul, aby kričala, len sa od neho odstrkovala a obžalovaný ju dvakrát pritiahol rukou, ktorú mal položenú cez ňu. Keď mu poškodená povedala, že prišla polícia, tak ju pustil a obaja polonahí vyšli spod balkóna von.

Závery o vine obžalovaného musia byť na základe výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní zistené bez akýchkoľvek pochybností. Vyššie uvedené výpovede svedkov tieto pochybnosti potvrdzujú a vedú aj k odlišným skutkovým zisteniam, ako sú uvedené v obžalobe okresného prokurátora, t.j. že skutok sa nestal tak, ako je v obžalobe uvedený.

Nielen z výpovede spomínaných svedkov, ale aj zo záverov znaleckého posudku znalkyne V. R. R. z odboru psychológie, ktorá psychologicky vyšetrila obžalovaného a poškodenú a taktiež aj vypovedala na hlavnom pojednávaní, tieto pochybnosti dokazujú. Závery znaleckého posudku podľa názoru krajského súdu jednoznačne potvrdzujú, že výpoveď poškodenej je nevieryhodná, zmätočná a nepravdivá. Znalkyňa V. R. R. na hlavnom pojednávaní uviedla, že u poškodenej mal. A. H. dochádza k splyvaniu zážitkov, čo vyplýva z jej samotného mentálneho defektu, celkovo slabej orientácii v realite, nezrelosti, ale aj zo samotného kontextu vyšetrenia poškodenej mal. A. H.. Menovaná si pri psychologickom vyšetrení myslela, že je vyšetrovaná pre úplne inú udalosť, nakoľko už od svojich 11 rokov bola pohlavne aktívna. Maloletá poškodená A. H. sa nevedela rozpamätať na predmetný skutok.

Vyšetrením obžalovaného T. A. znalkyňa V. R. R. zistila, že ide o simplexnú až asociálnu osobnosť s impulzívnymi prejavmi. Jeho intelekt je síce v norme, bez defektu, avšak na spodnej hranici priemeru.

Po preskúmaní psychologických vyšetrení obžalovaného a poškodenej v súlade s vykonanými dôkazmi aj krajský súd dospel k záveru, že výpoveď obžalovaného T. A. je vierohodnejšia, ako výpoveď svedkyne A. H.Č..

Na tomto závere a zistení nič nemení to, že psychiatrickým vyšetrením bolo zistené, že obžalovaný T. A. nie je duševne chorý, netrpí ani sexuálnou poruchou či úchylkou, avšak môže pod vplyvom alkoholu u neho dôjsť k odbrzdzeniu morálnych zábran s prejavmi agresívneho správania. Keďže u obžalovaného bola zistená začínajúca závislosť od alkoholu, znalci mu doporučili uložiť ochranné liečenie ambulantnou formou, aj keď jeho pobyt na slobode z hľadiska psychiatrického nie je pre spoločnosť nebezpečný.

V prospech obžalovaného vyznieva aj výpoveď matky poškodenej - svedkyne A. X., ktorá na hlavnom pojednávaní vypovedala, že jej dcéra o skutku vypovedala tak, že obžalovaný jej nič nespravil, len jej stiahol nohavice - šortky, nehovorila o tom, že by jej stiahol spodné prádlo. Podľa výpovede svedkyne A. X., sa jej dcére nedá veľmi veriť, nakoľko už v minulosti mala podobné problémy s X. X.. Menovaného jej dcéra obvinila z pokusu o znásilnenie a neskôr svoje tvrdenie odvolala s odôvodnením, že to nie je pravda. V závere svedkyňa uviedla, že jej dcéra A. H. je veľmi problematická, mala veľa frajerov, o ktorých hovorila, že ju znásilňovali.

Uvedené dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného Romana Baloga objektivizuje zápisnica o ohliadke miesta činu, spolu s fotodokumentáciou, z ktorej vyplýva, že priestor, kde sa mal odohrať skutok, je veľmi nízky a aj podľa názoru krajského súdu v tomto priestore nemohlo dôjsť k takémuto konaniu, ako je uvedené v obžalobe okresného prokurátora. Zároveň aj z lekárskej správy zo dňa 4.8.2014 na č.l. 141 vyplýva, že neboli zistené žiadne známky čerstvých poranení na genitáliách maloletej poškodenej A. H. a na jej panenskej blane sú prítomné trhliny, avšak staršieho dáta.

Tak, ako už bolo uvedené, záver o vine môže súd prijať, len na základe dôkazov, u ktorých nie sú žiadne pochybnosti a v prípade, ak tomu tak je, tieto pochybnosti je súd povinný vyložiť v prospech obžalovaného.

Za dôkaznej situácie, ktorú mal k dispozícii okresný súd, keďže existovali takéto pochybnosti, preto okresný súd postupoval zákonným spôsobom, pokiaľ na základe vykonaného dokazovania kontradiktórnym spôsobom dospel k oslobodzujúcemu verdiktu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.